

være til Fordel baade for Statskassen og for dem, der dyrke Tobak; thi det maa vi ikke glemme, at hvis vi gaa til et fuldstændigt Forbud, faar Statskassen den Indtægt, som den nu mister, ved, at Stilkene af udenlandsk Tobak udføres igen, og der maa betales en Udførselsgodtgørelse. Det vil ikke blive Tilfældet, hvis man forbyder Tobaksavl her i Landet, thi saa vil man beholde Stilkene her i Landet; Stilkene af den udenlandske Tobak ville saa træde i Stedet for den indenlandske Tobak.

Skal man endelig vedtage dette Forslag, vilde jeg have sat Pris paa, at man var gaaet noget ned med Afgiften, thi man maa huske paa, at det er en ganske særegen Skat, en Skat, som er lagt paa Arealet uden Hensyn til, om der opnaas noget Udbytte af det Areal, som er besaaet med Tobaksplanter. Jeg vil i den Forbindelse udtale min Paaskønnelse af, at Udvalget har foreslaaet en Ændring, hvorved Betalingen ikke delvis skal udredes forskudsvis, men i en Termin, efter at Dyrkerne have faaet afhændet deres Afrøde. Men det er i alt Fald en særegen Afgift derved, at den, der besaar et vist Areal med Tobaksplanter, som det eneste visse har dette, at han til Staten skal afgive en vis Afgift. Om der kommer noget ud af den Jord, som han saaledes dyrker, det ved han ikke paa Forhaand. Nu er der ganske vist i Lovforslaget den Ventil, at hvis Avlen mislykkes, hvis der sker Uheld, vil han kunne faa Afgiften eftergivet, men dette er og bliver alle Dage en Naadesakt, og jeg vil i alt Fald haabe, at de Myndigheder, som have med denne Sag at gøre, ikke ville stille sig uvillige overfor Folk, for hvem Avlen ikke blot rent ud mislykkes, men for hvem den bliver mindre, end de have paaregnet, saaledes at de nuværende Dyrkere af indenlandsk Tobak ikke blive ringere stillede, end de vare før Toldloven 1908. Jeg vil stemme for dette Lovforslag, men jeg gør det nødig, og jeg havde hellere set, at man var gaaet noget ned med Afgiften, eller at man var gaaet til et fuldstændigt Forbud mod Erstatning.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker det ærede Flertal for, at det har fulgt Lovforslaget, og jeg takker ligeledes for de tilsluttende Bemærkninger, som ere faldne til det. Jeg kan tiltræde det af Flertallet stillede Ændringsforslag til § 8, hvorefter man i Stedet for to halv-aarlige Optrækninger faar en helaarlig, der falder i April. Begrundelsen er jo

given i Flertallets Betænkning, og jeg finder, at der er Grund til at gøre denne Indrømmelse.

Det har været ret karakteristisk at lytte til Forhandlingen her i Dag og se, hvor overordentlig langt Synsmaaderne ere gaaede fra hinanden. Nogle have ment, at dette Forslag var meget haardt og ubilligt overfor Tobaksdyrkerne, andre som det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen) have ment, at vi tog alt for blidt paa dem. Maaske jeg tør tage mig dette til Indtægt og mene, at det er et Fingerpeg i Retning af, at Forslaget har ramt den rimelige Mellemvej i denne overordentlig vanskelige Sag. Baade det ærede Medlem fra Ruds-Vedby og flere andre have jo ubestridelig Ret i, at det var en Fejl, at vi ikke fik den indenlandske Beskatning frem allerede i Forbindelse med Toldloven af 1908. Men det, at vi ikke gjorde det den Gang, det at vi altsaa aabnede Døren for en ikke saa lille Udvidelse af den danske Tobaksdyrkning, paalægger os i Virkeligheden en Pligt til at fare med Lempe, ikke at slaa for haardt paa Virksomheder, der ere opstaaede som Følge — det kan man maaske sige — af en Forglemmelse eller Forsømmelse fra Lovgivningsmagts Side. Jeg føler mig nu meget tryggere overfor de Indvendinger, der ere gjorte i Retning af, at Loven skulde være for streng, end jeg føler mig overfor Indvendingerne fra modsat Side, altsaa fra det ærede Medlem fra Ruds-Vedby, thi det er saaledes, som jeg allerede selv tidligere har udtalt, at skal man rette nogen Anke mod dette Forslag, er det visselig den, at det stiller sig overmaade lempeligt overfor Tobaksdyrkerne, det indrømmer dem maaske for meget; derimod kan jeg aldeles ikke indrømme Berettigelsen, selv den relative Berettigelse, af de Paastande, der ere fremkomne om, at man her skulde have slaaet for haardt. Nej, vi have paa alle Punkter med Hensyn til Fastsættelsen af Afgifterne og med Hensyn til de yderligere Bestemmelser draget samvittighedsfuld Omsorg for at være paa den sikre Side, for i hvert Fald ikke at komme til at berøve Tobaksdyrkerne saa meget af deres Fortjeneste, at de blive ringere stillede, end de vare før 1908. Det er jo overhovedet Synspunktet for dette Lovforslag, at det er en gammel Virksomhed, der som saa mange andre kun er vokset op under en vis Toldbeskyttelse, og lige saa lidt som vi have villet ruinere de andre toldbeskyttede Virksomheder ved Toldloven af 1908, have vi